

[J. S. Foget.]

end at møde Fagforeningerne med deres egne Vaaben, maa efterhaanden staa klart for enhver. Det er da ogsaa erkendt inden for flere Erhvervsgrene, men det sørgelige er, at man i de Erhvervsgrene, hvor man ogsaa har bygget sine Fagorganisationer op, har vendt Vaabnene imod det uorganiserede Landbrug og er traadt i Fagforeningernes Fodspor ved at udnytte det uorganiserede Landbrug. Skudshale-Sagen har imidlertid aabnet Øjnene paa mange Landmænd, og det viser sig nu, at man er klar til at tage Kampen. Men straks faar Billedet en ganske anden Glans, thi det er ikke noget saadant, Regeringen og Statsministeren bifalder. Det er her fra modsat Side, man forsøger at gaa til Aktion, nu er det ikke længere Fagforeningerne, Haanden skal holdes over.

Jeg vil her gerne have Lov til at foretage en Sammenligning. Den Strejkeparole, som blev udsendt af Arbejderbevægelsen om Generalstrejke den 31. Marts 1920, lød saaledes:

„Generalforsamlingen i „De samvirkende Fagforbund“ i „Folkets Hus“ vedtog at opfordre Fagorganisationerne til Iværksættelse af almindelig Strejke, med det Formaal at fremtvinge Rigsdagens Indkaldelse, Tilvejebringelse af en ny Valglov og derefter Valg. Samtidigt maa imidlertid den faglige Konfliktsituation løses, Lockoutvarslet maa annulleres og De samvirkende Fagforbunds gentagne Gange fremsatte Krav gennemføres — derunder Iværksættelse af Forhandling mellem Organisationerne, Sikring af Dyr-tidstillæg i. August og Optagelse af Forhandlinger om Arbejdernes Deltagelse i Bedriftsledelsen. Til Fremme af disse Formaal opfordres Organisationerne til straks at skride til Iværksættelse af de fornødne Forberedelser, saaledes at Strejken kan være effektiv i fuld Udstrækning senest fra Tirsdag Morgen den 6. April.“

Det er interessant her at foretage en Sammenligning. Da over 700 Mejerier og 34 Slagterier i 1935 besluttede at tilbageholde deres lovligt erhvervede egen udenlandske Valuta, indtil man ophørte med det ved Lov gennemførte Valutarov, udtalte den samme Mand, som dengang i 1920 stod i Spidsen for Generalstrejkeuroighederne:

„Nu ved vi, hvem det er, der har Viljen til at lamme Samfundet; det er en ækel Spekulation og en grim Hævnaakt.“ Det ene Øjeblik kan man altsaa selv skrive under paa en Strejketrusel med Beslutning

om at lamme hele Samfundet, men i det andet Øjeblik, naar det er andre Samfundsgrene, det drejer sig om, kaldes det en „grim Spekulation“ og en „ækel Hævnaakt“.

Da Udvalget for Bondetoget i 1935 forhandlede med Statsministeren og berørte Spørgsmaalet om Valutaens Tilbageholdelse, afbrød Statsministeren demonstrativt Forhandlingerne og sagde:

„Hvis de Herrer vil fremsætte Trusler, maa de hellere tie.“

I en Tale, Statsministeren holdt i Kolding den 23. August 1936, udtalte Statsministeren ifølge „Kolding Socialdemokrat“s Referat:

„Herhjemme er vi interesserede i Fred og Orden, ogsaa i Handels- og Erhvervsforhold, men vore Modstandere har en anden Mening.“

Hvor det lyder højtideligt og statsministerielt! Men nu 2 Aar efter, hvor det drejer sig om at overfalde en sagesløs 76-aarig Landmand, da udtaler Statsministeren:

„Det er jo en ganske almindelig Konflikt, som der i min Tid har været Tusinder af.“

Altsaa, den højtærede Statsminister er af den Opfattelse — og jeg maa gaa ud fra, at denne Opfattelse deles af Regeringen, ogsaa af den radikale Fløj —, at naar man fra Landbrugets Side søger at sætte sig til Modværge, saa er det en „ækel Spekulation“ og „grim Hævnaakt“, saa kan man „se, hvem det er, der vil lamme Samfundet“, men naar Fagforeningerne overfalder en Landmand med Trusler om at standse Mejerier, saa er det „en ganske almindelig Konflikt, som Statsministeren har haft Tusinder af i sin Tid“.

Interessant er det at se, at det ærede Medlem, forhenværende Handelsminister Hauge den 16. August 1935 udtaler til „Social-Demokraten“ i København om Valutatilbageholdelsen:

„Dersom man efter Forgodtbefindende mener at kunne disponere over Valutaen, f. Eks. ved at holde den tilbage fra dens normale Kredsløb, vil man komme ind i Tilstande, der ikke hører hjemme i en civiliseret Stat. De Folk, der søger saadanne Tilstande indført, forskærtser al Sympati.“

Mon det ærede Medlem da nu mener, at Overfaldet paa Skudshale vil skabe Sympati om Fagorganisationerne og den Regering, som i Virkeligheden har iværksat og støttet en saadan Fremgangsmaade? Jeg tror det ikke, jeg tror tværtimod, at det